Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS BESLUT

av den 20 juni 2002

om den ordning rörande AIEM-skatt som är tillämplig på Kanarieöarna

(2002/546/EG)

(EGT L 179, 9.7.2002, s. 22)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets beslut nr 895/2011/EU av den 19 december 2011	L 345	17	29.12.2011

▼B

RÅDETS BESLUT

av den 20 juni 2002

om den ordning rörande AIEM-skatt som är tillämplig på Kanarieöarna

(2002/546/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 299.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]), och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 299.2 i fördraget är fördragets bestämmelser tillämpliga på gemenskapens yttersta randområden, och således på Kanarieöarna, dock med beaktande av den strukturella ekonomiska och sociala situationen som försvåras av dessa områdens avsides belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt av deras ekonomiska beroende av ett fåtal produkter och kombinationen av dessa faktorer som allvarligt hämmar områdenas utveckling.

(2) Det är följaktligen lämpligt att besluta om specifika åtgärder för att i synnerhet fastställa villkoren för tillämpningen av fördraget på dessa områden. Särskilda åtgärder kan även antas när det gäller skattepolitik. Vid utformningen av åtgärderna bör dessa områdens särdrag och särskilda begränsningar beaktas, utan att gemenskapsrättens integritet och enhetlighet, inklusive den inre marknaden och gemensamma politikområden, undergrävs. Rådet, Europaparlamentet, Regionkommittén och Ekonomiska och sociala kommittén har vid upprepade tillfällen betonat nödvändigheten av att anta särskilda åtgärder.

(3) På skatteområdet bör de specifika åtgärder som skall genomföras grundas på de instrument som är bäst lämpade att uppnå de uppställda målen om regional utveckling och stöd till dessa regioner, inklusive genom långsiktiga avvikande skattebestämmelser, med iakttagande av kriterierna rörande gemenskapsrättens och den inre marknadens sammanhang, och under förutsättning att dessa åtgärder är nödvändiga och står i proportion till de eftersträvade målsättningarna.

(4) Det system för indirekt beskattning som gäller på Kanarieöarna består av flera olika skatter, däribland ”Impuesto General Indirecto Canario (IGIC)” och ”Arbitrio sobre la Produccíon y sobre las Importaciones (APIM)” (skatt på produktion och import), som får tillämpas fram till och med den 31 december 2001 enligt artikel 5 i rådets förordning (EEG) nr 1911/91 av den 26 juni 1991 om tillämpningen av gemenskapsrättens bestämmelser på Kanarieöarna ([3]).

([1]) EGT C 75 E, 26.3.2002, s. 328.
([2]) Yttrande avgivet av den 13 juni 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT).
([3]) EGT L 171, 29.6.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1105/2001 (EGT L 151, 7.6.2001, s. 1).

▼B

(5) När förordning (EG) nr 2674/1999 ([1]) antogs uppmanade rådet kommissionen att tillsammans med de spanska myndigheterna undersöka effekterna av upphävandet av den gradvisa nedsättningen av APIM-skatten på de berörda näringssektorerna och i synnerhet på de produkter som omfattas av åtgärden rörande tillfälligt upphävande. Rådet uppmanade också kommissionen att i förekommande fall, beroende på resultaten av denna granskning, lägga fram ett förslag för rådet om åtgärder som bör vidtas på grundval av fördraget i syfte att inte äventyra viss särskilt känslig lokal produktionsverksamhet samtidigt som avskaffandet av skatten på lång sikt säkerställs. Denna målsättning att på sikt avskaffa skatten bör hädanefter avspegla de åtgärder som antas på grundval av artikel 299.2 i fördraget, som medger att särskilda långsiktiga åtgärder vidtas för att beakta de olägenheter som anges i denna bestämmelse.

(6) Genom skrivelser av den 25 juli 2000 och den 12 juni 2001 anmälde de spanska myndigheterna till kommissionen på grundval av artikel 299.2 i fördraget uppgifter om en ny skatt som kallas ”Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias (AIEM)”. AIEM-skatten är en skatt som kommer att belasta leveranser av varor som tillverkas på Kanarieöarna, vilka utförs av tillverkarna av dessa varor, samt import av liknande eller jämförbara varor som tillhör samma kategori, vilken definieras genom hänvisning till Gemensamma tulltaxans nomenklatur. Beskattningsunderlaget för de importerade varorna kommer att grunda sig på tullvärdet, och beskattningsunderlaget för varuleveranser som utförs av tillverkare av varor på Kanarieöarna kommer att grunda sig på det sammanlagda beloppet för motprestationen. På samma sätt som när det gäller APIM-skatten kan undantag från AIEM-skatten göras för varor som tillverkas lokalt. Kommissionen har gjort en utvärdering av den föreslagna skatten med hänsyn till de åtaganden den gjorde gentemot rådet när förordning (EG) nr 2674/1999 antogs, samt de olägenheter som försvårar industriell produktion på Kanarieöarna.

(7) De olägenheter som har konstaterats gäller för det första tjänstesektorns, och då särskilt turismens, dominerande ställning i den regionala ekonomin samt den kanariska ekonomins stora beroende av denna näringsgren, samt industrisektorns begränsade andel av Kanarieöarnas BNP. AIEM-skatten framstår i det avseendet som ett användbart instrument för att uppnå målet med en självständig utveckling av tillverkningsindustrin på Kanarieöarna och en diversifierad ekonomisk struktur på Kanarieöarna.

(8) För det andra har det konstaterats att öarnas isolering försvårar den fria rörligheten för personer, varor och tjänster. Beroendet av vissa transportmedel, flyg- och sjötransporter, förstärks av att detta är transportmedel för vilka liberaliseringen är ofullständig. Detta leder till ökade produktionskostnader, eftersom det rör sig om transportmedel som är mindre effektiva och dyrare än vägtransporter, järnvägstransporter eller transeuropeiska nät.

(9) De högre produktionskostnaderna förklaras också av råvaru- och energiberoendet som är en följd av det isolerade geografiska läget, behovet av lagerhållning och svårigheterna i fråga om tillförseln av produktionsutrustning.

([1]) EGT L 326, 18.12.1999, s. 3.

▼B

(10) Marknadens begränsade storlek och den outvecklade exportverksamheten, ögruppens geografiska splittring, samt skyldigheten att bibehålla diversifierade produktionsserier med små volymer för att tillgodose behoven på en liten marknad begränsar möjligheterna att uppnå skalfördelar i produktionen.

(11) Det visar sig ofta vara svårare och dyrare att köpa in specialist- och underhållstjänster liksom att utbilda högre tjänstemän och tekniker i företagen eller att lägga ut tillverkning på underleverantörer, och även att främja företagens verksamhet på marknader utanför Kanarieöarna. De begränsade distributionsnäten leder också till att företagen håller alltför stora lager.

(12) På miljöområdet ger bortskaffandet av industriavfall och reningen av giftigt avfall upphov till högre miljökostnader. De högre kostnaderna förklaras av att det saknas återvinningsanläggningar, utom för vissa produkter, och av kostnaderna för att transportera bort avfall till fastlandet eller för att behandla giftigt avfall på annan plats än på Kanarieöarna.

(13) Generellt sett kan även noteras att det inte är möjligt för företagen på Kanarieöarna att i samma utsträckning som företag på mindre isolerade och större marknader dra nytta av den nuvarande trenden mot en ökad globalisering av marknaderna, vilken kännetecknas av en ökad koncentration av produktionen och följaktligen en ökad specialisering inom olika tillverkningssektorer. Detta leder, i varierande grad för olika sektorer och produkter, till att den lokala produktionen på Kanarieöarna ersätts av import. Därtill kommer att den lokala produktionen ofta kännetecknas av ett påtagligt ömsesidigt beroende mellan de lokala företagen, på ett sätt som påminner om vertikal integration, så att utflyttning av verksamhet inom en sektor leder till nedläggning av verksamhet inom andra näringssektorer med anknytning till denna.

(14) På grundval av alla dessa uppgifter och de spanska myndigheternas anmälan, är det lämpligt att tillåta införandet av en skatt tilllämplig på en rad industriprodukter för vilka undantag kan övervägas till förmån för lokalt tillverkade produkter.

(15) Det är emellertid nödvändigt att uppfylla kraven såväl enligt artikel 299.2 som enligt artikel 90 i fördraget, samtidigt som gemenskapsrättens och den inre marknadens enhetlighet iakttas. Detta förutsätter följaktligen att åtgärderna begränsas till vad som är absolut nödvändigt och att de står i proportion till de mål som eftersträvas med beaktande av de olägenheter som följer av ögruppens geografiska läge som ett av gemenskapens yttersta randområden. Den föreslagna gemenskapsramens tillämpningsområde utgörs således av en förteckning över känsliga produkter för vilka myndigheterna på Kanarieöarna har erhållit tillstånd att föreskriva undantag inom de gränser som fastställs genom det här rådsbeslutet för produkter som är resultatet av lokal industriell verksamhet.

(16) De industriprodukter som omfattas av undantagen tillhör kategorierna jordbruks- och fiskeprodukter, byggmaterial, kemiska produkter, metallurgiska produkter, livsmedelsprodukter och drycker, tobaksvaror, textil- och skinnvaror, pappersprodukter samt grafisk produktion och förlagsverksamhet. Dessa sektorer och produkter motsvarar de känsliga sektorer och produkter som anges i förordning (EG) nr 2674/1999. Det kan dock inte på förhand uteslutas att artiklarna 87 och 88 i fördraget rörande kontroll av statligt stöd kan vara tillämpliga i samband med dessa undantag.

▼B

(17) Det högsta undantag som kan förutses för industriprodukterna i fråga varierar mellan 5 % och 15 %, beroende på sektor och produkt. De tillämpliga skattesatserna för dessa olika produkter motsvarar enligt de spanska myndigheterna nivån på APIM-skatten enligt de skattesatser som gällde 1996 genom tillämpning av förordning (EEG) nr 1911/91 och de rättsakter som antagits genom tillämpning av den förordningen, samt nivån på skatten ”tarifa especial”.

(18) Det högsta undantag som gäller för förädlade tobaksprodukter är emellertid högre eftersom tobakssektorn utgör ett särfall. Tobaksindustrin, som har utmärkts av en betydande utveckling på Kanarieöarna, är sedan några år tillbaka stadd i mycket kraftig tillbakagång. De traditionella olägenheter av ökaraktär som beskrivits ovan ligger självfallet till grund för nedgången i den lokala tobaksproduktionen på Kanarieöarna. Men fenomenet med de många exemplen på nedläggning och utflyttning av företag på Kanarieöarna är också resultatet av ekonomins ökade globalisering och koncentrationen av produktionen, liksom av framväxten och utvecklingen av nya marknader utanför Europa. Nedgången i den lokala produktionen har lett till att 67 % av arbetstillfällena förlorats under perioden 1985 till 2000. Successiva utflyttningar och företagsnedläggningar gäller några av de världsledande multinationella företagens produktionsanläggningar.

(19) Denna nedåtgående trend för den lokala produktionen står för övrigt i kontrast till den lokala marknaden på vilken tobaksförsäljningen under samma period stadigt ökat. Ökningen av tobaksförsäljningen förklaras enligt producenterna delvis av att tobaksförsäljningen till turister utgör en lönsam marknad. Priserna på tobaksvaror i detaljhandelsledet på Kanarieöarna är helt klart mycket attraktiva. En prisjämförelse visar i själva verket att priserna är hälften så höga som i resten av Spanien. Det bör i detta sammanhang noteras att skatteökningarna på tobaksprodukter sedan 1995, särskilt IGIC, inte har dämpat försäljningen av tobaksprodukter som ständigt ökat under motsvarande period. Det bör också noteras att endast på grund av importökningar på mellan 5 % och 32 % mellan 1992 och 2000 har ett betydande utbud kunnat upprätthållas på denna tillväxtmarknad.

(20) Med hänsyn till samtliga dessa faktorer är ett betydande undantag inom tobakssektorn motiverad. Detta undantag är direkt kopplat till målet att bibehålla en produktionsverksamhet på Kanarieöarna.

(21) Enligt kraven i artikel 299.2 i fördraget bör dock hänsyn även tas till den inre marknadens enhetlighet. Handeln utgör en betydande del av tobakssektorn. Även om importen av tobaksprodukter till Kanarieöarna har ökat under de senaste åren, är exportandelen för kanarisk tobak likaledes betydande. För närvarande går cirka 76 % av Kanarieöarnas cigarettproduktion på export, medan endast 24 % av produktionen är avsedd för den kanariska marknaden. Jämförande statistik visar att Kanarieöarnas exportvolym ökar sedan 1995, men att importvolymen samtidigt visar en ännu kraftigare ökning. På denna växande marknad betyder det att den lokala produktionen inte täcker hela behovet. Dessa konstateranden ger stöd för argumentet att ett betydande undantag från AIEM-skatten är nödvändigt genom att det utgör ett tillräckligt

▼B

incitament för att bibehålla eller återuppta en lokal produktion samtidigt som man måste vara medveten om att det förekommer en betydande handel inom denna sektor.

(22) Med hänsyn till dessa faktorer samt det faktum att de lokala producenterna i förhållande till andra producenter har fördelen att kunna importera upp till 20 000 ton råtobak och halvfabrikat per år, förefaller den av de spanska myndigheterna ursprungligen föreslagna skattesatsen på 45 % vara alltför hög. Därför föreslås att ett utrymme för undantag fastställs som är klart högre än för andra produkter, men som dock inte bör överstiga 25 %. Vidare, eftersom incitamentet för den lokala produktionen genom undantaget bör bibehålla en tillräcklig nivå, föreslås det att bemyndiga de spanska myndigheterna att fastställa en särskild skatt med en minimiskattesats på 6 euro per 1 000 cigaretter. Detta belopp motsvarar en nivå för AIEM-skatt på 25 % för den minst dyra kategorin cigaretter under 2001. Denna åtgärd utgör inte en ytterligare skyddsåtgärd, utan en alternativ åtgärd jämfört med ett högsta undantag på 25 %, och gör det möjligt för det senare att bibehålla en tillräcklig verkan.

(23) Målsättningarna att stödja den sociala och ekonomiska utvecklingen på Kanarieöarna har bekräftats på nationell nivå genom kraven rörande ändamålet med skatten och fördelningen av intäkterna från AIEM-skatten. Det är en rättslig skyldighet att införliva intäkterna från skatten i de skatteintäkter som härrör från Kanarieöarnas ekonomiska och fiskala system, och att använda dessa medel till en strategi för ekonomisk och social utveckling på Kanarieöarna genom att bidra till att främja lokal verksamhet.

(24) Giltighetsperioden för ordningen har fastställts till tio år. Det är dock nödvändigt att se över det föreslagna systemet efter en period av fem år. De spanska myndigheterna bör följaktligen senast den 31 december 2005 inkomma med en rapport till kommissionen om tillämpningen av den ordning som avses i artikel 1, för att effekterna av de vidtagna åtgärderna och deras bidrag till att främja eller bibehålla lokal ekonomisk verksamhet skall kunna kontrolleras, mot bakgrund av de olägenheter som de regioner som utgör gemenskapens yttersta randområden lider av. På denna grundval kommer tillämpningsområdet, och de beviljade undantagen i enlighet med gemenskapsnormerna att om nödvändigt bli föremål för översyn.

(25) För att garantera kontinuiteten med den ordning för indirekt beskattning som tillämpas på Kanarieöarna enligt förordning (EEG) nr 1911/91 bör detta beslut tillämpas från och med den 1 januari 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Med avvikelse från artiklarna 23, 25 och 90 i fördraget skall de spanska myndigheterna bemyndigas att fram till och med den ►**M1** 31 december 2013 ◄ för de produkter som avses i bilagan och som tillverkas lokalt på Kanarieöarna fastställa undantag från eller nedsättning av den skatt som kallas ”Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias (AIEM)”. Sådana undantag måste utgöra en del av strategin för Kanarieöarnas ekonomiska och sociala utveckling samt bidra till att främja lokal verksamhet.

▼B

2. Tillämpningen av de totala undantag eller sänkningar som avses i punkt 1 får inte leda till skillnader som överstiger

a) 5 % för de produkter som avses i del A i bilagan,

b) 15 % för de produkter som avses i del B i bilagan,

c) 25 % för de produkter som avses i del C i bilagan. Emellertid får de spanska myndigheterna för cigaretter fastställa en lägsta skattesats på högst 6 euro per 1 000 cigaretter, tillämplig enbart om den AIEM-skatt som följer av tillämpningen av de allmänna beskattningstyperna var lägre än detta belopp.

Artikel 2

De spanska myndigheterna skall senast den 31 december 2005 inkomma med en rapport till kommissionen om tillämpningen av den ordning som avses i artikel 1, för att kontrollera de vidtagna åtgärdernas verkningar och deras bidrag till att främja eller bibehålla lokal ekonomisk verksamhet, med beaktande av de olägenheter som de regioner som utgör gemenskapens yttersta randområden drabbas av.

På grundval härav skall kommissionen för rådet lägga fram en rapport med en fullständig ekonomisk och social analys och i förekommande fall lägga fram ett förslag om att anpassa bestämmelserna i det här beslutet.

Artikel 3

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2002.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien.

▼B

BILAGA

A. **Förteckning över de produkter som avses i artikel 1.2 a enligt den Gemensamma tulltaxenomenklaturen:**

Jordbruk och fiske:

0203 11/0203 12/0203 19/0207 11/0207 13/0302 69 94 00/0302 69 95 00/
0701 90/0702/0703/0803

Byggmateriel:

3816/3824 40 00 00/3824 90 45 00/3824 90 70 00/6809

Kemiska produkter:

2804 30 00/2804 40 00/2851 00 30/3208/3209/3210/3212 90 90 00/3213/
3214/3401/3402/3406/3814 00 90 90/3920 30 00 90/3921 90 60/3923 90 90/
4012 11 00/4012 12 00/4012 13/4012 19 00

Metallindustri:

7604/7608/8428 39 98 00/8479 50 00 00

Livsmedelsindustri:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81 00/
0305 41 00/0901 22 00 00/1101/1901 20 00 90/1901 90 91 96/2006 00 31 00/
1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 90/1704 90 55 00/1704 90 71/
1704 90 75 00/1806/1901 90 99/1904 10 10/1905/2007 91 10/2008 99 61/
2008 99 68/2009 11/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 71/2009 79/
2009 80/2009 90/2105/2309

Drycker:

2201/2202/2204

Textil och läder:

6112 31/6112 41

Papper:

4822 90/4823 90 90 90

Produkter från den grafiska industrin samt böcker och tidningar:

4910

B. **Förteckning över de produkter som avses i artikel 1.2 b enligt den Gemensamma tulltaxenomenklaturen:**

Jordbruk och fiske:

0407 00 30

Byggmateriel:

2523 29 00 00/2523 90/7010

Kemiska produkter:

3809 91 00/3917/3923 10 00/3923 21 00/3923 30 10/3924 10 00

Metallindustri:

7309 00/7325/7610/9403 20 99 00/9404

Livsmedelsindustri:

0403/0901 21/1902/2103/2106 90 98

Drycker:

2203/2208 40

Textil och läder:

6302

▼B

Papper:

4808/4818 10/4818 20/4818 30/4818 90 90 10/4819/4821/4823 90 14

Produkter från den grafiska industrin samt böcker och tidningar:

4909/4911

C. **Förteckning över de produkter som avses i artikel 1.2 c enligt den Gemensamma tulltaxenomenklaturen:**

Tobak:

2402